

ÉS EL BON PASTOR

Quart de pasqua © Déu per a pensar – Dr Mn Jordi Castellet

Per tal d'explicar qui era ell o per poder explicar coses de Déu, Jesús posava als seus deixebles exemples fàcils i comprensibles. Avui, Crist s'identifica com a bon pastor (Jn 10,27-30). De fet ens trobem al quart diumenge de pasqua; això significa que seguim el capítol desè de Sant Joan, tant aquesta ocasió com en els altres anys.

A Catalunya falten pastors d'ovelles, ho deia el conseller de la Generalitat, perquè són una peça fonamental del nostre país, inclús en aquests temps de modernitat i de ciutats. Sense anar més lluny, a prop de la ciutat d'Igualada, pastura un ramat al costat de la resclosa de l'Anoia, a Vilanova del Camí.

De les ovelles ens podem adonar que sempre van en ramat, juntes. On va el pastor, allí van totes les que segueixen el guia, qui coneix el camí a seguir per arribar al destí. Cal comptar amb les cabres en l'interior del ramat, que ajuden a equilibrar la convivència i el rendiment dels animals.^{Mt 25,32} Aquestes, en canvi, sembla que vagin sempre per lliure, s'escapen i exploren d'altres espais diferents que no són els comuns de les ovelles.

La imatge de les ovelles i el pastor és la que reclama Jesús que ens fixem, perquè Crist és el pastor etern del ramat dels seus fidels, les seves ovelles, per qui ha donat la vida.

Primer. Jesús orienta i les seves ovelles. Ho va fer mentre va ser entre els apòstols i ho continua fent avui, gràcies a l'acció del seu esperit, que viu en tots aquells que han rebut el baptisme i la fe de l'Església. Així sabem interiorment quina és la voluntat del Pare, tal com diu: «Jn 10,30 jo i el Pare som U».

Segon. Les condueix a bons llocs de pastura.^{Sl 23,2} Crist no ens enganya, ni ens porta a vendre, sinó que ens du pel bon camí. Ell es preocupa i es desvia per les seves ovelles, sofreix per elles. Tracta els seus seguidors amb afecte, ens dona el millor de si mateix, ens ensenya el que cal per arribar a la felicitat i a la vida.^{Jn 10,28}

Tercer. El bon pastor, el Crist, no fuig si esguarda el perill de llops o de tempestes.^{Jn 10,13} Es posa al davant, està disposat a parar els cops abans que les seves ovelles. Ho recordem en aquell dramàtic moment a l'hort de les oliveres, quan es debat entre escapolar-se o assumir les conseqüències de la seva missió: «Lc 22,42 Pare, si ho vols, aparta de mi aquesta copa. Però que no es faci la meua voluntat, sinó la teua.»

Jesús, bon pastor, protegeix les seves ovelles davant dels qui l'assetgen: «Jn 18,8 si és a mi que em busqueu, deixeu que se'n vagin aquests»; és a dir, que ells se salvin encara que hagi de carregar-se el càstig, perquè Crist és l'anyell de Déu que lleva el pecat del món.

Quart. Està disposat a donar la seva vida per les ovelles.^{Jn 10,11} Ben diferent de la xerrameca de Pere, que li engegava: «Jn 13,37 donaré per tu la vida!» i

abans no cantés el gall, ja l'havia negat tres cops.^{Jn 18,27} Crist és el bon pastor, que ha donat i dona la vida per les ovelles, per nosaltres. El que queda per demostrar és que nosaltres siguem precisament les seves ovelles. Més concretament, que jo sigui una bona ovella del seu ramat.

Art Medieval
(C) 2017

Hi ha ovelles sordes i no hi ha pitjor sord que el que no hi vol sentir. El bon pastor dona una ordre i no en fan cas, són marranes, només fan cas d'allò que els interessa o els sembla que els va bé; com si es poguessin triar parts o capítols de l'Evangeli i deixar-ne d'altres. Sentim amb més gust certs passatges que no pas

d'altres. En canvi no escoltem, desobeïm i fem el sord davant de paraules massa exigents o comprometedores.

Hi ha les ovelles esgarriades, perdudes, desorientades, que han pensat que el prat del costat era més verd que el propi, encara que el bon pastor les cridés a prop seu. Van a la seva i no volen saber res dels altres, de la comunitat, de la parròquia, de l'Església, en definitiva. «Jo ja m'entenc amb Déu i em va molt bé», solen dir. I poc a poc resulta que s'apaga el foc de la fe. No se n'adonen i s'ha extingit del tot. Aleshores cauen en qualsevol succedani. «Qui deixa de creure en Déu passa a creure en qualsevol cosa», deia Chesterton.

Hi ha ovelles que no coneixen el pastor i que, per tant, el pastor no les pot conèixer, no senten cap inclinació envers el seu salvador, que els dona la vida permanentment.^{Jn 15} Són aquells que es creuen que poden viure sense Crist, sense Déu, sense els altres i no li dediquen l'atenció necessària per aprofundir en la seva amistat i companyia.

Nosaltres volem ser bones ovelles del ramat de Crist: estar a prop seu, rebre la seva paraula i els seus sagraments, perquè si rebem la seva eucaristia, res més no ens cal i és que amb Crist tenim la vida. Demanem, al bon pastor que el coneguem tal i com ell ens coneix.